

A Gróf és a Duna

Széchenyi István gróf a zabolázatlan vad Duna-folyamon hajózott. Már több hete úton volt, de egyetlen falut se látott még. A hajó vadul imbolygott és kanyargott. Szegény jó István gróf így sóhajtozott:

-Ah, bár már partot érnénk.

-Ne búsuljon Tekintetes Gróf úr; Nemsokára kicsi falut érünk. Szólt a sokat látott kapitány.

Igaza is lett, egy apró, de annál népesebb kis falu terült el közvetlenül a kéken csillogó Duna-mentén. Illő módon fogadták Széchenyi grófot. Akit a lakomán kívül és a falu németajkúsága mellett, a pazar vadregényes erdő és a gazdag termést adó szántóföldek titkának megfajtése érdekelte.

-Egyszerű az gróf úr. Szólt a falu legidősebb embere: Amikor a Duna haragos és mogorva, akkor kicsap a medréből és vízének hatására élettel telik meg minden, és földjeink gazdag termést hoznak. Viszont amikor jó kedvű és csendes, akkor bizony messze elkerül minket.

-Mondja honnan tudják mikor csap ki, figyelik talán az időt? Kérdezte kíváncsian és izgatottan Széchenyi

-Dehogy figyeljük, a természetre bízunk az áldást. Végzi az szépen a maga dolgát. Mi nekünk sosem volt kényszerünk, hogy ebbe beleavatkozzunk.

-Pedig én beleavatkoznék. Többet is ki lehetne hozni ebből a pazar kis faluból, ha kicsikét rendszabályoznák a Dunát.

-Szabályozni a természetet? Nézett riadtan a polgármester.

-Ne ijedjen meg Polgármester uram, nem okozunk kárt, csak segítünk a természetnek, hogy jobban is végezhesse a dolgát.

-Ugyan gróf úr ne bolondozzék inkább igyék még sört. Nevetett a polgármester és a fogadóba invitálta Széchenyit.

De ő bizony nem tágított tervétől. Még azon az éven megkezdték a munkálatokat. A falu népe nézte miként alakul a Duna. Nagy medrét leszűkítették, és gátat emeltek. Ekkor a falusiak csak Kis-Dunának kezdték hívni a még mindig sebesen áramló folyót. A Kis-Duna ezentúl csak azon a területen öntött ki ahová terelték, így gazdag kis szigetet alkotott maga körül. Még több állat és még több növény otthona lett a kis vidék. A falu népe azóta is csodálattal tekint erre a kis szigetre és őrzi óvja, nehogy kár érje. A Duna pedig békésen kanyarogva mosolyogva támogatja a falu lakosságát, meghálálva a sok munkát.